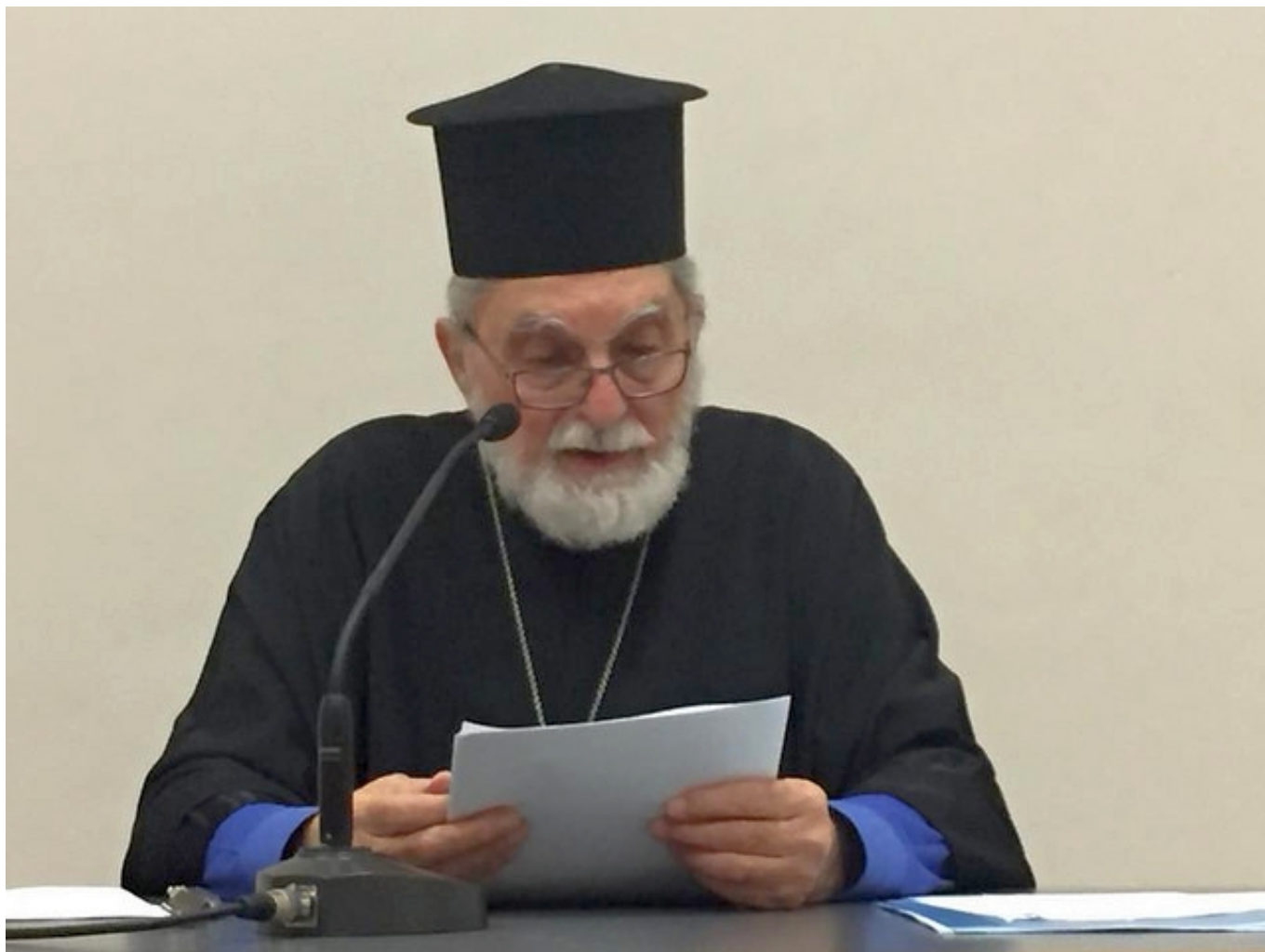

Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Τσέτση: Ακοινώνητοι μεν Ορθόδοξοι δε

Του Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου **Γεωργίου Τσέτση**

Βλέποντας την έντονη συζήτηση που διεξάγεται επ'εσχάτων, παραμονές της Μεγάλης Εβδομάδος και του Πάσχα, σχετικά με τα αυστηρά μέτρα τα οποία ελήφθησαν εκ μέρους της Ελληνικής Κυβερνήσεως και της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Ελλάδος για την αποσόβηση του θανατηφόρου κορωνοϊού, αλλά παρακολουθώντας και την δυσφορία των πιστών, επειδή, χρονιάρες μέρες, λόγω του επιβληθέντος κατ'οίκον εγκλεισμού θα στερηθούν τον εκκλησιασμό και θα μείνουν ακοινώνητοι, **ήρθε στη μνήμη μου κάτι που συνέβαινε στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι χρόνια πριν.**

Την εποχή που κατά το δεύτερο ήμισυ της δεκαετίας 1940 ήμουν κανονάρχης στο αριστερό Αναλόγιο του Πατριαρχικού Ναού, παρά τους πόδας του Άρχοντος Λαμπαδαρίου Θρασυβούλου Στανίτσα, του καλλικέλαδου.

Κάθε έτος, την ημέρα της Εορτής των Θεοφανείων, ερχόταν στο Φανάρι ένας σαραντάχρνος περίπου Πόντιος από την Τραπεζούντα. Προσευχόταν σε μια γωνία του Σολέα με ευλάβεια, κατάνυξη, αλλά και κάποιο φόβο στα μάτια.

Μετά την Απόλυση, κατευθυνόταν αμέσως στην Βόρεια Πύλη του Τέμπλου, παρελάμβανε από τα χέρια του κυρ Γιάννη, του Α΄ Κανδηλάπτου του Πατριαρχικού Ναού, ένα γαλόνι Μεγάλου Αγιασμού και ένα ευμεγέθη σάκο Αντιδώρου και ευθύς ελάμβανε την άγουσα προς τον Πόντο.

Το αστραπιαίο αυτό ταξίδι από τον Πόντο στην Πόλη δεν αποσκοπούσε σε τίποτε άλλο παρά στο να δοθεί στους από δεκαετίες ολόκληρες αλειτούργητους και ακοινώνητους Πόντιους κρυπτοχριστιανούς η δυνατότητα να μεταλάβουν, ελλείψει Τιμίων Δώρων, τουλάχιστον κάτι το άγιο και ευλογημένο από τα χέρια ενός ορθοδόξου παπά. Μια σταλιά Μεγάλου Αγιασμού και ένα κομμάτι Αντιδώρου.

Μπροστά στην αγανάκτηση ουκ ολίγων Ορθοδόξων, διότι φέτος θα μείνουν ακοινώνητοι την νύκτα του Πάσχα, γεννάται το εξής εύλογο ερώτημα.

Όσοι ενοχλούνται σήμερα με τα προληπτικά μέτρα που ελήφθησαν, θα μπορούσαν άραγε «να μπουν στο πετσί» των αναρίθμητων κρυπτοχριστιανών οι οποίοι ζουν στον Πόντο και στα βάθη της Ανατολίας;

Αυτών που λόγω βίαιου εξισλαμισμού γεννώνται και πεθαίνουν Μωαμεθανοί, αλλά στην κατ'οίκον Εκκλησία τους ζουν εδώ και εκατό περίπου χρόνια ακοινώνητοι μεν, σε διαρκή όμως κοινωνία με τον Σωτήρα Χριστό, επ' ελπίδι ζωής αιωνίου;

Αυτοί, λοιπόν, οι Ορθόδοξοι που με ένα ιδιάζοντα, και ξενίζοντα ομολογουμένως, τρόπο ζουν χριστιανικά και εν αφελότητι καρδίας, δεν θα ακούσουν από τα χείλη του Κυρίου το «κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου» επειδή, λόγω των συνθηκών, παραμένουν ακουσίως ακοινώνητοι; Δεν θα ενωτισθούν το κάλεσμα του Χριστού «ευ, δούλε αγαθέ και πιστέ, είσελθε εις την χαράν του κυρίου σου»;

Σαράντα ολόκληρα χρόνια περίμεναν αλειτούργητοι και ακοινώνητοι κάτω από την στυγνή δικτατορία του Εμβέρ Χότζα οι Βορειοηπειρώτες και οι λοιποί Ορθόδοξοι της Αλβανίας διά να ψάλουν το «Χριστός Ανέστη» και να μεταλάβουν Σώμα και Αίμα του Χριστού.

Και εβδομήντα χρόνια, οι Ρώσοι Ορθόδοξοι που σάπιζαν στα Σταλινικά Γκουλάγκ της Σιβηρίας. Δεν είχαν μείνει αλειτούργητοι και ακοινώνητοι, χωρίς Πάσχα και χωρίς Χριστούγεννα, 200.000 και πλέον Ρωμιοί Ορθόδοξοι κατά την διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, όταν η Οθωμανική Αυτοκρατορία είχε δημιουργήσει τα απαισίας μνήμης «τάγματα εργασίας», τα λεγόμενα «αμελέ ταμπουρού», για τα οποία ομιλεί η Διδώ Σωτηρίου στο θρυλικό μυθιστόρημά της «Ματωμένα Χώματα»;

Λοιπόν, αγαπητοί Πατέρες, αδελφοί και αδελφές, **να μη μεμψιμοιρούμε και να μη ψέγουμε τους Πολιτικούς και Εκκλησιαστικούς ηγέτες** επειδή μας επέβαλαν τον εγκλεισμό στα σπίτια μας και συνεπώς φέτος μάλλον δεν θα εορτάσουμε εν Εκκλησίαις Πάσχα Κυρίου.

Αλλά με καρτερία να περιμένουμε να παρέλθει αφ' ημών το πικρόν τούτο ποτήριον. Να παραδειγματιστούμε από τον τρόπο που αντιμετώπισαν κάποτε χιλιάδες Ορθοδόξων τις αντιξοότητες που συνάντησαν στην ζωή τους.

Καθώς έλεγε το Σάββατο του Λαζάρου ο Σεπτός Οικουμενικός Πατριάρχης μας στο μήνυμά του επί τη εισόδω εις την Αγίαν και Μεγάλην Εβδομάδα, «Θά περάσει γρήγορα ό καιρός, θά ξεπεραστεί ή

πανδημία, θά ἐπουλωθοῦν σύν Θεῷ οἱ πληγέες.

Εὐχομαι νά βγοῦμε ὅλοι μας ἀπό τήν κρίση, ἔχοντας ἀνακαλύψει τήν διάσταση τοῦ βάθους τῶν πραγμάτων καί βιώσει τήν «καλήν ἀλλοίωσιν». Αμήν.

12.04.2020

Πηγή: [Φως Φαναρίου](#)